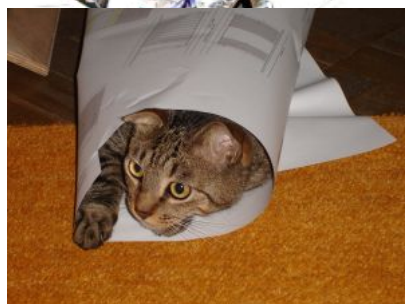

About aSZ arquitectes

Introducció

L'estudi aSZ arquitectes documenta la seva fundació el 1996 per Antonio Sanmartín i Elena Cánovas, després de diversos anys d'experiències professionals i acadèmiques conjuntes. Des de la perspectiva de més de 15 anys de treball conjunt i de col.laboracions amb altres equips podem definir la nostra trajectòria des de diversos aspectes.

Una manera d'agrupar els serveis d'arquitectura i urbanisme que cuinem és l'extensió en el temps. Alguns ens ocupen una dècada, altres un lustre, un any, un mes, una setmana, un dia i alguns només una conversa. El traçat de la línia de tramvies de Barcelona, les Torres Botàniques a Santiago de Compostela, la transformació d'una explotació ramadera a Seu d'Urgell, la proposta per al concurs de la Nova seu del Col.legi Oficial d'Arquitectes d'Oscar, ... tenen extensions diferents, però ens travessen simultàniament. Cada servei, opera a passos i velocitats diferents.

El tràfec entre desitjos, finalitats i materials és la tasca a la qual dediquem més esforç. En aquest esforç, la solvència tècnica i la inversió en consultors i experts és obligada. La intercanviabilitat dels materials amb què construïm l'arquitectura donarà salut i optimisme a la transcendència amb què es vol vestir la característica mineral, inert i immòbil dels edificis que resollem. Donem serveis posant **sobre les circumstàncies de cada projecte el múscul de la transformació de la informació**, el pas d'una dada a un diagrama, d'aquí a un model, d'aquest a un nou diagrama, a un sistema, ... Cada tràfec és una porció de la narració que explica l'arquitectura d'un projecte. Trobem que l'única manera honesta d'explicar un edifici és cap enrere. És a dir des del darrer cop que el vàrem veure i refent les etapes i incidents que van ser resultant dels previs.

Entenem **l'arquitectura com un lloc obert** on es donen diversitats, un llibre buit al qual cal portar assumptes, materials, reflexió i procediments. Aquestes maneres d'invenció són específics de cada projecte, contenen incidents i per tant queden allunyats del mite de l'origen, de l'espurna iniciadora. No hi ha un lloc originari del qual partir. El coneixement, per tant, l'arquitectura no s'alimenta de si mateix. Per evitar la seva asfíxia atenem a **coneixements específics oberts**, disponibles. La pulsó que hem d'exercitar és la de la transferència, la respiració metafòrica és la respiració del nostre treball. Practicar aquesta tasca és idèntic a

perfeccionar l'oïda d'un músic. Fem els llocs en construir o situar els edificis. És a dir, el lloc no és un ens misteriós que hi ha abans del projecte. El lloc succeeix quan l'arquitectura d'un projecte pessiga la superfície del món. El lloc no és una pedra preciosa, intocable, existeix des del moment que l'acció del projecte opera i ho fa estenent-se en el temps.

Alguns binomis que emmarquen el treball i els procediments són: **geometria i extensió, narració i precisió, a-referencial i latent, canònic i herètic, procés i incògnita** (cosa en grec), **anticipació i error, mutació i oblit**.

aSZ arquitectes

Antonio Sanmartín

Elena Cánovas

Introducción

El estudio **aSZ arquitectos** documenta su fundación en 1996 por Antonio Sanmartín y Elena Cánovas, tras varios años de experiencias profesionales y académicas conjuntas. Desde la perspectiva de mas de 15 años de trabajo conjunto y de colaboraciones con otros equipos podemos definir nuestra trayectoria desde varios aspectos.

Un modo de agrupar los servicios de arquitectura y urbanismo que cocinamos es la **extensión en el tiempo**. Algunos nos ocupan una década, otros un lustro, un año, un mes, una semana, un día y algunos sólo una conversación. El trazado de la línea de tranvías de Barcelona, las Torres Botánicas en Santiago de Compostela, la transformación de una explotación ganadera en Seu d'Urgell, la propuesta para el concurso de la Nueva sede del Colegio Oficial de Arquitectos de Huesca, ... tienen extensiones distintas, pero nos atraviesan simultáneamente. Cada servicio, opera a pasos y velocidades distintas.

El trasiego entre deseos, finalidades y materiales es la tarea a la que dedicamos mayor esfuerzo. En ese empeño, la solvencia técnica y la inversión en consultores y expertos es obligada. La intercambiabilidad de los materiales con los que construimos la arquitectura dará salud y optimismo a la trascendencia con la que se quiere vestir la característica mineral, inerte e inmóvil de los edificios que resolvemos. Damos servicios poniendo sobre **las circunstancias de cada proyecto el músculo de la transformación** de la información, el paso de un dato a un diagrama, de ahí a un modelo, de este a un nuevo diagrama, a un sistema,... Cada trasiego es una porción de la narración que explica la arquitectura de un proyecto. Encontramos que la única forma honesta de explicar un edificio es hacia atrás. Es decir desde la ultima vez que lo vimos y rehaciendo las etapas e incidentes que fueron resultando de los previos.

Entendemos la **arquitectura como un lugar abierto** en el que se dan diversidades, un libro vacío al que hay que llevar asuntos, materiales, reflexión y procedimientos. Estos modos de invención son específicos de cada proyecto, contienen incidentes y por tanto quedan alejados del mito del origen, de la chispa iniciadora. No hay un lugar originario del que partir. El conocimiento, por tanto, la arquitectura no se alimenta de sí mismo. Para evitar su asfixia atendemos a **conocimientos específicos abiertos**, disponibles. La pulsión que hemos de ejercitar es la de la transferencia, la respiración metafórica es la respiración de nuestro trabajo. Practicar esta tarea es idéntico a perfeccionar el oído de un músico. Hacemos los lugares al construir o situar los edificios. Es decir, el lugar no es un ente misterioso que existe antes del proyecto. El lugar sucede cuando la arquitectura de un proyecto pellizca la superficie del mundo. El lugar no es una piedra preciosa, intocable,

existe desde el momento que la acción del proyecto opera y lo hace extendiéndose en el tiempo.

Algunos binomios que enmarcan el trabajo y los procedimientos son: **geometría y extensión, narración y precisión, a-referencial y latente, canónico y herético, proceso e incógnita** (cosa en griego), **anticipación y error, mutación y olvido.**

aSZ arquitectes

Antonio Sanmartín

Elena Cánovas

Introduction

aSZ arquitectes was founded in 1996 by Antonio Sanmartin and Elena Canovas after several years of joint professional and academic experiences. From the perspective of more than 15 years of partnership and collaboration with other teams, we could define your path from several aspects.

Our architecture results from translations. A fiction - what goes from a translation to another- measures the time of a project design. The chronicle of the proceeding from the present and backwards reaches possible foundations. Geometry chews and/or masticates the descriptions and transfers are held by sequences of projections. We build the traces of the transfers (*trasiegos*).

A way to classify the architectural services we cook is through their **extension in time**. Some of them, keep us busy for over a decade, others a luster, a year, a month, a week, a day and some do not go beyond a conversation: the Badalona Central Library, the Santiago de Compostela Towers at the Cidade da Cultura, the Vidrà public Housing, the Rianxo Auditorium, the Gavà sea front housing units, the Capuchinas Building for Huesca University, the Tramway system for Barcelona,... or any other of the hundred works, they all lasted different. Every one operates at diverse steps and speeds. Our time is made of diverse simultaneities.

The task that takes most of our energy and time is the transfer (*trasiego*). (sometimes an avatar), between wishes, aims and matter. Sustaining such purpose requires investing in knowledge and experts. There the mineral, static, still life character of the buildings we finish, contains an optimistic health given by the interchange ability of the materials and systems used to build them.

Architecture is an open site and an empty book where to carry issues, matter, thoughts and proceedings. Every project has a specific procedure, housing data, events and incidents. There is not such a thing as the origin of a project. It is a myth. Every time a *trasiego* between systems is built we may find a tangible spark.

Every *trasiego*, is a portion of a fiction able to narrate the architecture of a building. We find that explaining backwards the "hows" and "wheres" of a building once finished is a precise chronicle. In other words, we see things from where we are. There is not an origin where to start. Architecture does not feed from itself and to avoid suffocation or lack of breath, foreign specific knowledge, techniques, systems and incidents are required. We practice the tasks of exchange between them.

Sites and places are not a mysterious entity previously existing. Sites and places are for us, the result of the architecture built or thought. "Site" occurs when architecture pinches the surface world. Sites and places are no an unreachable diamond. They do exist since the project action operates there and it extends for a certain

time.

A set of binomials that frame **aSZ arquitectes** work are: **geometry and extension, fiction and precision, non-referential and latent, canonical and heretic, process and incognito** (thing in Greek), **anticipation and error, mutation and oblivion.**

aSZ arquitectes

Antonio Sanmartín

Elena Cánovas